

Narodni list⁴ izlazi svakoga četvrtka po pođne.

Cijena mu je na godinu 8 kruna, za svake 4 kruna, pojedini broj 6 helara.

Uredništvo i uprava lista nalaze se u Voloskom kbr. 8.

Narodni list

Za oglašje plaća se 10 helara po redku na više puta po pogodbi.

Oglašje šilju se na uredništvo lista.

Rukopisi se ne vraćaju. — Nefrankirani listovi se ne primaju.

Pučki list za politiku i pouku.

„Narod bez narodnosti jest telo bez kosti!“

Br. 6.

Volosko-Opatija u četvrtak 6. veljače 1902.

God. III.

Talijani i naše crkve.

Vi, koji ste bili po dalekom svijetu pak i vi koji niste bili baš na kraju svijeta, sjegarni smo, da ste se uvijek ponašali kako pravi kršćani, pak niste ni u tuđem svijetu zavrgli crkve i oltare. Kad ste mogli, u lazno vrijeme, pošli ste svakako u crkvu, da se Bogu pomolite. Nego da se razumijemo. Kad ovdje govorimo o crkvi, mislimo na crkve i oltare naše svete katoličanske vjere. To valje da zapamtite.

Tko je bio po svijetu, — pak ne samo u Ameriki, nego i u Aziji, pak Afriki ili makar u dalekoj Australiji, mogao je opaziti, da se u svih naših crkva obavlja služba Božja obično u latinskom ili kako se ono po starinsku reče u skolanskom jeziku. U ovakovih crkva bili ste, osobito vi iz Liburnije nekako kako izgubljeni. Sve vam se činilo nekako kako tuđe, pak sigurni smo, da vam ni molitva nije išla pravo od srca. A zašto to? Evo zašto. Tamo u tuđem svijetu je crkveni jezik latinski, pak niste razumili ni svećenika ili popa, niti njegovih svetih molitava. — Jeli tako?

Mnogi od vas uzdahnu je žalostno i poželio si svoje domaće crkve, gdje se rieč Božja i sveta služba u njoj ovršuje u hrvatskom jeziku. Kako je to liepo, znade najbolje onaj, koji nije po svijetu mjeseci i mjeseci, pak možda godine i godine čuo svetih molitava u svojem materinskom jeziku, jeli da je tako?

Vidite! Mi Hrvati smo u ovome obziru sretni ljudi. Od stare starine s dopušćenjem svete Stolice u Rimu, među našim hrvatskim narodom vrši se služba Božja u našem narodnom jeziku, Ove pravice nema ni jedan drugi narod na svijetu. To dobro zapamtite.

Za to nam naši susjedi Njemci, Madjari i Talijani zavidjaju, pak delaju sve moguće, kako bi iz naših crkva istisnuli naš jezik, pak da se i u njih rabi samo jedino latinski jezik — kad već ne mogu isposlovat da se u

njihovih crkva rabi njihov narodni jezik. Kako vidite, tu se vidi i jedan dobar del nenavisti.

Najviše su pak k srcu uzeli hrvatski jezik u naših crkva po Istri naši za nevolju susjedi — Talijani. Zašto to? Počekajte mrvu, pak ćemo vam odmah razložiti.

Vi morate znati prije svega, pak sigurno i znadete, jer smo vam već to više puta rekli, da bi naši Talijani htjeli čim prije potalijančiti našu Istru da pak onda pade kako zrela jabuka gladnoj Italiji u krilo. — Jeli da smo vam već to više puta protumačili? — Dobro, kada i to već znadete.

Idimo za korak napried. Potalijančiti jednu zemlju i narod u njoj nije baš najlaglja stvar. Tu se hoće truda i muke. To se može učinit malo po malo, kroz leta i leta. Tako delaju i naši Talijani. Nu kod toga svoga nepoštenoga djela namjerili su se oni na tvrdi kost, a to je hrvatski jezik u naših crkva. Dok se u naših crkva rabi hrvatski jezik, Talijani neće nikad potalijančiti naše Istre, niti će ju moći pred svetom takovu prikazati. — Oni neće moći nikada svijetu reći: Gledajte, Istra je talijanska zemlja, dokle naš narod po Istri pjeva u crkvi slavu Bogu u hrvatskom jeziku dokle u svojem narodnom jeziku uzdiže svoje molitve pred prijestolje Božje. Za to su Talijani podigli gonju proti našem narodnom jeziku po naših crkva. Pak nisu to samo posvetna gospoda, već njim pomoć dadoše i duhovni ljudi. Kako vidite njim je više do politike nego li do naše svete vjere. To vidimo najliepše po Istri, gdje su već iz mnogih crkva istisnuli naš narodni jezik. Kad bi toj duhovnoj gospodi stalo do vjere, oni bi baš protivno činili, neka naš narod okrepljen narodnom besedom sve to više spoznava jedinoga i pravoga Boga i tajne njegeve svete vjere. — Što vam se čini, govorimo li pravo?

Al da mare baš mnogo! Dapače u najnovije doba, ta pobožna gospoda

pritisnula su još jače. Kad bi vi čitali više novine, najbolje bi vidili, kako na svu silu gone naš jezik i crkva.

Pak znadete li s kim su se ta pobožna gospoda složila? Čujte, pak se križajte. Sa židovi, sa bezbožnim abreji u Trstu i izvan Trsta. Nije li to Bogu plakati? Al ne čudite se, ta prije smo vam rekli, da je njim više do politike nego li do vjere.

A što ćemo pak mi na to? Hoćemo li držati prekrižene ruke, hoćemo li dopustiti, da se naše crkve talijanči da se našu Istru pripravlja za lačnu Italiju? Ne i sto puta ne! Mi moramo sa zubi i noktii čuvati našu starinu, naš liepi hrvatski jezik u crkvi, da kako i naši stariji s njim slavimo i hvalimo Boga, Gospodina našega i sina Isusa Krsta. U pomoći nam bio!

Dopisi.

Iz Zameta. „Sloga“ u Zameta imala je predprošle nedjelje treću redovitu skupštinu. Ista je bila slabo posjećena, valjita radi slabog vremena.

Izabran je bio dosadašnji odbor, osim blagajnika, koji je otišao u Ameriku. Izvješće tajnikovo i blagajnikovo bilo je uzeto na znanje bez prigovora.

Iz obširnog tajnikovog izvješća razabrali smo, da je društveni odbor u prošlogoj godini razvio veliku djelatnost. Osobite mu je brige zadala nabava društvene dvorane i raznih potrebitina, te zabava prigodom otvorenja društvenih prostorija. Samo uređenje dvorane, i pozornice stajalo je oko 750 kruna, a gdje su drugi troškovi. Društvo priredilo je prošle godine 4 zabave i više sastanaka, te izletu u bližu okolicu. — Pristustvovalo je po mogućnosti bilo u deputaciji bilo korporativno kod raznih zabava i svečanosti bratskih društava.

Društvo je brojilo 81 podpirajućih i 27 izvršujućih članova. Kad bi jedni i drugi vršili točno svoju dužnost, društvo moglo bi liepo napredovati, ali — čulo se i tužba, da izvršujućci članovi nisu onako požrtvovni kako bi mogli i morali biti.

prje nego pridu s kuće simo i da ga najđu kod mrtvoga.

On se uputi. Hodil je po malo a ona za njim, oba su mračli. Ona ga doprati do vrataše od vrta, pomalo ih pripne i niš mu ne rekav vrati se zamisljena knući.]

„Si ti Jele?“ upita ju suha jedna osoba muklim glasom.

Ona se prestraši; otela bi odgovorit, ma ne zna ča. Strah njoj je zel besedu i misal. A ta suha osoba ni bil drugi nego Lukin pomoćnik Marko.

„A vi ste Mare! Oprostite nisam vas poznal, pak ki bi nanke posumnjal, da ćete bit na ovu uru van kuće!“

Sva se zacrijeni.

„Ja sam, ja i prosim vas pustite me proći!“

On pojde na stran. — „Brzo, brzo sviđu našoj je Mari zlo! poviče on, a devica se Jele odmah pokaže na vratih sa sviđum i videć Maru bleđu kako i krpu reče njoj: „Ča vam je to Mare, vi ste bleđa, ote

Društvo je imalo ukupnoga prihoda preko tisuću kruna, ali taj nije dostajao da se namiri sve potrebođe, radi česa moralo se društvo liepu svoticu i zadušiti. Od članova i prijatelja društva odvisi dalnji napredak i obstanak društva.

Na noge dakle svi liepo sležno požrtvovno pak da budemo u buduće mogli onako liepo napredovati kako smo započeli sebi na diku a narodu na korist.

Iz Barbanščine. Štovani gospodina urednik! Blagoizvolite mi tiskat u prvom broju „Narodnega lista“ sledeće pismo. Vaš dopisnik iz Barbane javil Vam je uspieh izbora za zemaljski sabor u Barbani. Pater Liziriti pak u prvom broju svoje „špuđačere“ javlja u kratko da se je i u Barbanu počela dizat stranka nepoštenja (talijanska). Čekaj malo Liziriti, da ti povem tu lipu stranku ku ti protejiš i Dr. Cleva.

Bilježki pak odgovori ako imaš obrazla! Prva nepoštena agitacija Vaše kalabranke stranke bila je ta, da ste davali čestitemu Hrvat u domorodcu, Pavetu Spada, 400 k da gre agitirat za vas. Jure Jurman od Bičić je 2 mjeseca agitiral z beći v ruki i govoriya je da ča mu talijanska stranka odpuštiti dug. A tako su agitirali i Blazina Martina i Mate Diminić svi tri na garanciju, to je povida Sottocorona popu Sainakomu. Vara ki partid, ki mora samo z beći agitirat ako ča čagod opraviti. Miho Brateja od Bratelji je se svdiya s kantuanjerom Sandaljem i molija je usmeno Clevu da ča mu osam voti dat neka zvadi kantuanjera od službe i kantuanjer je danas na costi prez službe.

Vidite malo kakov je ta talijanski partid ki je hitiya briznoga kantuanjera ki je služil pošteno 18 let na cestu.

Sada čujte kako su kupovali ljude.

Tomazo Loković je reka da je dobi 7 krun a sedam drugih Rakljančić svaki po 8 krun ali vendar nisu sli glasovat nego su svemi krunami ostali doma. Pravo su učinili Šlipi Mrgan je dobi 7 k, Mihaš Balde 4 k Grgo Zenzerović 7 k, Ličal Kope Tone 4 k, Ivan Cetina Butarin 10 k, Miho Čelija 10 k, a glašava je za hrvatsku stranku živio! Miho Kolić Piljuh dobija je za agitator 40 k, što je sam priznal u Filipanu na

PODLISTAK.

Pod sumnjom.

Pise N. T.
(Nastavak).

„Jeli ga pogodio? Jeli ga morda ranil, ali ubil?“

Luka poteče napram vratašcem vrta za Ivom, ali čim se prikaže na vratašćih uhvata ga dvi ruki.

„Doli s puškom, ontrat ćemo delat račun!“

Ov čas zalampalo je i oba eu si protivnika pogledali va oči.

Ive je bil, ki ga je čapal.

„Tu si lopove, sad te imam, ako me je prvi put oko z neverilo, drugi put neće!“

„Čuvaj se, da ti ne bi troja vlastita puška probila prsa!“

„Ja da se okanim Mari, to pak ne, ona mora bit moja na svaki način, a ako se budeš ti protivil ja ča te sastavit s cr-

num zemljum. To imam pravo, a to pravo dano mi je tim ča si malo prije pucal na mene.

Počeli se obadva natezat za pušku. Čija će bit a ča onda?

Marica je kod prvoga hitca skoro pala u nesviet, pa se naslonila na blišnje stablo. Kad je čula njihova prepriku poteče k njim i u taj čas popuzme se noga nje bratu i on se svali va blato povukav sobom Iva, a puška mu ispadne iz ruke.

Mare se je već otela hitit mej njih, ma nje bratu je bilo šlo za rukom stat se, a Ive je još ležal va blatu.

Zalampalo je, pukla je puška, a Luka pal je mrtav na zemlju.

Ive se je skočil i gledal nepomično Maru. Obadva su se zgrahali nad tim užasnim činom.

Je li puška slučajno pukla, ili je iz nje bezbožna ruka opalila?

Dugo mračanje prekinula je Mare, moleć Iva, da ju sada pusti i da ide knući,

doma ležite vaje na postilju ču vam poslat vaje po ljekara!“

„Ni mi treba nikoga, pustite me samo na miru, dajmi samo sviću, da idem gore va moju kamaru.“

Kad je Mare prišla na svoju kamaru sedne se na kantridu a glava nasloni na stol. Najedanput se skoči i pojde do prozora ali na urid kamare stane jer joj se činilo, da na prozoru vidi bleđno lice i staklene oči ubijenoga brata, ki njoj priteć govori: „Ti ubojice!“

Prestrašena zakrikne i sruši se polumrtva na pođ.

Nesretnica!

Nje se je vlastito lice odrazivalo iz stakla, ali urrujane njezine miali i ne čista savjest činile su, da je mjesto svoga vidila mrtvo bratovo lice.

(Svržit će se).

22. novembra 1901., Mate Busleta 4 k, Još Busleta 4 k i puno drugih još koje ćemo ako triba povidat. (Sve ono za koje se more dokazat da su primili novce od Talijana i da su za Talijane glasovali trebalo bi prijavit suđu da budu pedepsani op. ur.) Tako dela talijanska stranka za moć dobit kod izbora. — A čigovi su ti novci? Čigovi ako ne knetski krvavi žulji. Pater Liziriti kaže, da je za hrvatsku stranku glasovalo samo 54 njih. Slabo slabo stoji Salo tvoja talijanska stranka na Barbanšćini. — Samo z beći se još nekoliko drži a kad budu naši ljudi malo pametnije neće ni noveći pomoć. Ki bude segav će lepo novce primit pak će poć glasovat za slovinšku krv za hrvatsku stranku a Talijani će ostat z dugem nosom jerbo neće smit ni tazić buduć bi sami šli u katafald.

Pitam ja malo dra. Salo zašto ne šalje već 60 špadačeri va Barbanu? Za to jerbo zna da mu malo koriste. „Narodni list“ u ljudem oće odprl. A sada jednu besidu našim županom. Bilo je odlučeno da se ima uvesti hrvatski uredovni jezik u našu občinu. Pazite dobro da ne budete proglašeni po cielom svijetu kako izdajice. Vi ste odlučili promenit tajnika, no ja vam kažem javno da se on po krmah hvati da ga ne će premostit na silu ako nebu šal dobre volje. Za sada dosta drugi put više.

Iz Berseča. Oveš dan, a to je bilo upravo na dan sv. Sebastijana, prišal sam s Kastva va Mošćenice, pak sam se malo va Mošćenicah zaustavil, zać sam imel govorit z jednem čovekom.

Šal sam k šijore Karle i našal sam tega čoveka s kem sam imel govorit. — Mi smo se lepo razgovarali i pili žmulji vina, a kada ti temu ne beše, pride na jedan put prezident Kafula pobirat lemožinu za njihoz „škovačera.“ Vas poplašeno zaustavi se on nasred kuhinji i zove: „šiora Karla demo un kvarto de vin“ — zać morate znat da on vavek najraje talijanski govori. Ona mu prnese vino, a on ti njoj počme oštro, da neka da deset krun za Krstićevu „špadaču“ zać ako ne da, da će zgubit dobreh aventori, ki sada k njoj prihajaju. Ona ga je na ove besedi dobro nasramotila i rekla mu je: „ča mi vavek s tem sleparijom prihajate na vrata, mane je ta vaša partidja 500 florini nazad hitila, sve ste za vreme balotacijoni k mane pošijali oni šegavi, ki pod Ueku ovce pasu. a neznaju ni sami koliko ih pasu i rekal ste mi da neka njim dam ča god pojist, da ne poginu od glada.“ Onda je gospa Karla kleknula pak je rekla: ča takovi aventori ču zgubit ako ne budem s vami držala? Mala škoda ako mi nikada više ne pridete na vrata, ču bit svako leto korisna koliko sam s vami škodna.“ Kada je pak „Kafulina“ videl da gospa Karla ne misli dat ni helera za Krstićevu škovačeru pozval je šinjorinu Štefenu, a ona se je još jače na njega otrešala i rekla mu je, da ča će njoj vraga ta njigova partidja, da kada bi s njimi držala da bi šla brzo pekljat i da bi njoj oglodali i kosti i meso.

Kafula pak na to reče gospe Karle: ma ste avaronka gospa Karla, da sam ja tako bogat ja bim dal valje 10 krun. Štefica mu na to reče: „ma neznate vi koliko žmulji vina i bicerini rakije moram prodat dokle dobijem 10 krun, pak sada bite nam ih radi žepa znet na silu, pak bite se pokle smeli spod brk kada bite s tujem po lokandah frajali, bravo vi tako delate.

Kada je Kafula videl da ne more niš opravit, skočil je brže bolje do svoje najprve prijateljice gospe Jarbe, da mu gre na pomoć zać da on sam ne more opravit niš. Ja i moj prijatelj smo se baš od srca nasmeli i počekali malo ča će s tega vanka prit. Dakle prišal je jedan „rotepar na marču“ i prišli su nazad gospe Karle i počeli su svaga rigat proti našoj istarsko-hrvatskoj stranke. Sada su se malo i mane uše razvrućile. Jarba je sva zelena od jada a Kafula je mrndal z onum bradicum kako i šinjaja kada karubi ji pak je Štefica rekla: „vi ste konteša vi ste baroneša, pak je vas strah dat deset krun za onu „dičnu“ pravu slogu (pardon „škovačeru“).

Gospa Karla je pobešla od jada a Štefica ni znala kako bi ga sterala ča iz

kuće, pak mu govori: „Ako bim samo pet kruna dala, bite mogal bit zadovoljan ma deset krun nedam, ako će vas i vrag zat ste ma razumeli Fortunato“.

Kada je ta muzika finila, onda sam i ja malo odprl usta pak sam mu rekao: „zać se vi toliko skrbite za to, ča bite rad s tujem žepom dobar bit? On vas jedan i zelen reče mi, da ča sam i ja zapisan va čitalnicu. Ja njemu odgovorim: „nisam zapisan zać mi imamo i va Berseče čitalnicu, ma me se dopada on razgovor i one lepe zabavi ke se va čitalnice obavljaju.“ Kada je pak počel govorit proti vrednemu mošćenickemu plovanu, onda sam se dobro razljučil pak sam mu rekao baš onako topleh: Vi govorite proti gospodinu plovanu i proti svim drugim našim poštenim ljudem, za to zać vam čitalnica smrdi i oni ki nutra hode i ki vam teplega pod nos davaju, pak za to mrzite na nju. I tako napred puno sam ti mu ih zbrusil da kada bim vam tel sve povedet bi treba metar karti.

Za sada dosta, drugi put ču vam se još javit.

Otvoreno pismo.

Gospodin
Ettore Costantini, albokat
Vološko.

Leta 1896. partil sam v Ameriku, kada sam i ostal sve do neki dan. — Malo dan prvo moje partenci va New-Yorku čital sam va Krstićevoj tadašnjoj „Pravoj Sloge“, da neka svi Hrvati i Slovenci v Istra zanu to ljagu, pak da neka udre po Talijanji va Istre. Glavu za glavu — oko za oko, tako je pisal onputa Krstić.

Kada sam ja to pročital, šal sam drito va šumu i odsekal sam vam jedan kus drevnovini, s kom bim bil mogal samlet celi regiment Talijani. Tu sam ja drevnovač spravil na šofit, kada je ostala celo vreme, ča sam ja bil v Americe. Kada sam se vratil najprvo ča sam učinil šal sam vam ja na šofit, da vidim drevnovaču. Kada ja tamo, a to sokole moj drevnovača kako olavo suha a teška po majku živa, da ju je bilo ča i videt. I šal sam valje susedu Zvanetu, da ga pitam kada čemo na gveru. A on mane: — Ča ne znaš? Krstić ti je sada veli Talijan. On sada pozivlje sve Talijane da budu kuntra Hrvati.“ Ja sam misel, da me moj sused za nes pelje, rekal sam mu, da neka gleda ča govori, zać ja da nisam takav tovar, da bim mogal verovat takove smradarje. Nego sused je pravo imel — ja sam se o tem i sam osvedočil. I to sve za 100 florini! A da gre va Ameriku ariston zvonit dobil bi toliko dolari na mesec — i pul tega bi mogal ostat pošten čovek. Nego pustimo to. Ča ču ja sada z onim drom? Ja ne morem poč to Krstića pitat zać ja se ne bim udostojal govorit s onakovim čovekom. Vi ste boljega stumiha — vi s njim svaki dan govorite — prosim Vas pitajte ga malo, da mi va budućoj šporkuje javi, ča ču z onom drevnovačom.

Ja bim najvolel odrezat mu ih jedno 25 po onem njegovem debelem mese od zada ma ča ču, kada ga ne bi bolelo, zać ima tvrdi kožestinu, a drugo ča ga brani je salo od stomanji, ku mu je dala stara Jambrozija.

Još vam prosim, da mi pozdravite N. nota Rožinega i malega Klausčeka.

Istra, na Kandaloru 1902.

Vaš umilistično

Jure Pogača.

Domaće viesti.

Gospodu dopisnike iz Tinjana, Baške, Cressa i druguda molimo da se ustrpe do drugoga broja.

Zabava i ples u subotu. Naš vredni „Lovor“ priređuje, kako smo javili zadnji put na pustu subotu u „Zori“ u Opatiji zabavu i ples. Zabave „Lovora“ bile su uvijek lepe pak se ufamo da će bit i ova. Pozivljemo sve naše domoroce, da ne falez onaj dan na zabavi tim više, što je čisti prihod te zabave odlukom poslednje odborske sjednice namenjen — družbi sv. Cirila i Metodija. Mi smo kod nas čuda dužni na-

šoj prevrednoj družbi, pak se pouzdamo ufamo, da će i materijalni uspjeh te zabave biti povoljan. Bilo sretno!

Električni tramvaj Matulje-Lovran. Ovi dni bil je na Voloskem - Opatije nadinžinir g. Adolf Münz, ki ima gradit tu železnicu. Tom prilikom je izjavil, buduć je sada koncesija i garancija za železnicu urejena, da će se za seguro meseca junija ovega leta počel gradit ta železnica. Čemo videt!

Paralelna cesta Volosko-Opatija. Nacrti (plani) i troškovniki za tu cestu su već dogotovljeni. Po svoji prilike će se ta cesta počel delat istodobno sa električnom železnicom. Sada kapitanat pozivlje gospodare zemljiše, po kojih ima ta cesta proć, da reču koliko pitaju za ta zemljišća, pak da se onda mora počel z eksproprijacijom. Na naše velo čudo doznamo, da neki gospodari teh zemljišća strašno puno zahtevaju za ono kuća če cesta proć. To nije ni mrvi pametno, ni za mesto koristno.

Sva zemljišća kuda će proć nova cesta dobit će s cestom duplo na vrednosti, tako da ako sada jedna parcelca blizu te projektrane ceste vredi tisude krun kad bude cesta storena vredit će najmanje dve tisude krun zać će se ju toliko laglje i bolje moć prodat.

Koliko pak korist će imet mesto od nove ceste to ni treba ni povedat spomenut čemo samo da će na novoj ceste nastat novo mesto.

Za to svaki ki gleda svoju korist i ki ljubi svoje rodno mjesto dat će zemljišće za novu cestu za niš al pak za nisku cenu, kako je to već učinilo puno pametneh gospodari. —

Mačnja kula. Pita nas puno ljudi kako je pasalo na inkante mačje kule. Evo njim odgovora. Buduć je kuća z vrtom bila previsoko štimana ni pristupil ni jedan kupovac na inkant pak se je za to suspendilo inkant za 6 meseci.

Ki je trufator? Seguro on ki je već zaradi trufe bil kondanan, a to je Salo pl. Liziriti. Za svem tem on je tako bezobrazan da drugem zmera trufatori. Se zna on se ravna po onem rečenem: „Reči mu da ti ne reče.“ Proti Janežiću ga ima na smrt. Se zna poradi Janežića je već do sada cent papra pregrizal, za to mu je Janežić na štumiha pak bi mu htel na svaki način naškodit. —

Tako smo imali već jedanput prilike dokazat da je ono ča piše o g. konziljeru Perišiću i dr. Janežiću sve gola laž nego Salo misli, da su ljudi na to već pozabili pak sada ponavlja. Mi smo se sami popitali kod gosp. savetnika ako je to istina ča Salo piše o njemu i Janežiću pak nam je odgovoril da to ni istina niš, nego da je sve izmišljeno. Ki ne veruje nam neka pita sam. Tako vidite Salo krađe tudje poštenje ali zaludno mu je sve ča on više proti alokatu Janežiću piše — sve to radje ljudi k njemu hode. A ti Salo čika!

Pasja taksa va Kastavčine. Občina Kastav je bila odlučila stavit malu taksu na pase. Krstić je proti temu rekurl zać njigova stara gospa Ambrosini ima va mačjoj kule preko 60 pas z mladimi skupa. Kad njoj ki krepa stavi ga va jednu skaltulu pak ga spravi va jednu kućicu. Od teh krepaneh a i od živeh pas širi se po okolice takov smrdet tako da su se neki Rečani ki su prošlo leto bivali blizu mačje kule, morali pritužit na kapitanat. Mej temi pasi je puno grintaveh i drugačje bolneh. Njija gospodarice pak ne pusti ni šintara ni pulicaja va kuću da malo pregleda to blago. Već više puta se je dogodilo da su Ambrosininski pasi ugrizli ljude ki pasuju po ceste od štaciona Matulji. — Da se svemtu tomu zlu pomore odlučila je občina Kastav stavit na pasi taksi. — Krstić se zna proti temu rekuri. Da se pak ne čeka kako će ta rikurs finit občina je odredila da se mora svakemu pasu va občine kupit marku od 20 h. Tako će se znat koliko pas ima ki, čigov je ki pas. pak ki ne bude imel marke će bit od šintara uhvaćen. Ni to ni pravo Krstiću. Se zna kad je već navajan život mej tolikem blagom bi mu se jako grdo videlo da mu se zame kumpaniju —

Udruga sv. Mateja va sv. Mateju. Neki domorođci na Halnbaljšćine su se slošili, da će za celo Halnbulje učinit podporno i počeno društvo kakovo već obstoji va Rubelših. Jedan odbor ima da pripravi pravila i da ih pošalje oblasti na potvrdu. — Bilo srečno. —

Leglio Načinjala va Lovrano imelo je pasanu subotu ples. Z Voloskega su bili tamo sve sami Talijani „puro sangue“ čigovo imo svraju na „ič“. Kako je pasalo na plesu, je škamparila ka mantelina ale ni mi ne znamo još. — Moramo poč malo va Lovran da se popitamo.

Izpravak. U javnoj zahvali društva „Napried“ tiskanu u br. 5. „N. L.“ podkrala se pogriješka u toliko da je Andre Močvedič iz Rieke daroval za društvo k 6, a ne k 2 kako je bilo štampano.

Zač Salo piše toliko proti sudbenim činovnikom na Voloskem? Va svakem broje „Tote Jambrozije“ napada Salo na neko pisare i kanceliste c. k. kotarskoga suda na Voloskem. A zać? Samo za to zać neće da zataje svoj materinski jezik i da se Krstić klanjaju kako se klanjaju neki ter neki otići i tajni Krstićevi prijatelji. Proti nekem ga ima „s morte“ za to zać su na 30. decembra 1901. pred g. konziljerom posvedočili istinu. Za to je Krstić nauskan od Kolonela rekul, da neće mirovat dokle ne budu Linardić i Rajčić od suda poterani. Nego Bog ni dal koze dugega repa. — Još je u Beču pravice.

Lopi terno ili apuntamenti šijore Kontese. Pripovedaju nam prijatelji da se šijora Kontesa više puti va šetimano sastaje s Krstićem i Ninotom Rožinem. Ča bite rekli kada? Na „Punte“ na Voloskem blizu Plovančeve klesarije. Tu se svi tri šedu gore i dole, razgovaraju, komplotaju i spovedaju se jedan drugemu. Ako stori daž, gredu va Plovančevu baraku. Zać ti apuntamenti na sameni? To nisu valjada čisti posli, zać da su čisti ne bi trebalo da gredu z van mesta kada ih ni jedan ne vidi nego bi va mesta ostali.

Ako se kontesa ne dostoji govorit s Krstićem mej ljudi kako se more dostojat govorit kada ju nijedan ne vidi? Pak da bi s kem! A ča neznate šijora kontesa da je zadnja Krstićeva špadačera bila sekvestrana ča je pisala proti našoj svetvoj vere? Ča neznate ono rečeno: — reči mi s kem hodiš pak ču ti reć ki si? Kada vi s Krstićem kombrikulirate to će reć da ste mu jednaka. To smo mi već z davni znali. Ovo davamo na znanje gospe Ambrosini.

Prodžadnja špadačera va stomanje od munjenoh. Prodžadnji broj špadačere je bil sekvestran zać va njim Krstić na najprostiji način napada na svedenike, na veru i crkvu. Mi se va istinu čudimo da oblast trpi takovu protuzakonitost da se ona gnušoba štampa na Rieci. Mi škometimo da kad bi nam skočila va glavu da „Narodni List“ štampamo v Reke ale na Sušake da bi nam to oblast valje zabranila. Čudno nam je i to da se „gomila“ sekvestra kad je već razprodana.

Zabava „Sloga“ u Zametu koja se obdržavala pasanu subotu za svem onom strašnim gredem vremenom, bila je dosta dobro posjećena. Drugo nam je spomenut, da je na nju prišlo čuda našeh sused iz Srdočeve z njihemi lepemi malicami. a dobralno ih je bilo i z Rečine. — Zavabljalo se i veselilo baš srdlačno, a hopalo do jutra, brate, kako na kuntrat.

Na obću želju, držat će „Sloga“ zabavu i na zadnji dan pusta (pustni utork), da budemo mogli va veselju i zabave složno završit ov pust. — Gledat čemo da ga baš onako po pusu završimo. Tu će se ču i videt stvari, da će bit za puknut od smehei Tako ki se želi dobro zabavit i od sra nasmet neka pride na pust na zabavu Sloga. Da bude pak veselje još veće, drago bi nam bilo da bi našo lepe malice došle onako lepo maskarane. Ala čemo videt, ka će bit najlepše spravna!

Lekarna va Lovrane. C. k. kapitanat 22 Voloskem razpiše natječaj ili konkurs za jednu novu lekarnu ili apoteku va Lovranu. Molitelji moraju dokazat punoletnost, austrijsko državljanstvo, ispit magistra far-

macije, položen na jednoj austrijskoj univerzitetu, dosadnju svoju službu va javnih apotekah, poznavanje zemaljskih jezika i da imaju potrebni kapital. — Molbe se imaju poslati na četiri čedna od raspisa natječaja u „Osservatore Triestino“ na c. k. kotarsko Glavarstvo na Volosko.

Sve se bojimo, da će ova lekarna priti u ruku kakovemu zagriženomu Talijanu ki ne pozna našega jezika, i ki će va Lovranu s talijanskim politikom samo smutnju delat. Videant consules!

Ki sejo nemir va Kastavščine? C. k. oblasti se rado tuže, da je va Kastavščine nemir. Moramo priznat da je tega nemira va Kastavščine bilo do sada ve dosta. No pitamo mi ki ta nemir seje? Mi smo s dokumenti v rukah dokazali va „Narodnom Listu“ od leta 1900. da ta nemir va Kastavščine seju samo istarski Talijani. A za? Jerbo, vide da se naš puk po srednjoj Istri budi pak misle da će to probudjenje puka zaostavit, ako va Kastavščine va tem temelje i ognjišču svega istarskega Hrvatstva — kako oni Kastav zovu — nesložičinu i nemir seju.

Tako je porečka junta od leta 1878. do leta 1882. plaćala smutljivca Cudera, da naš dobri i mirni puk va Kastavščine buni. Cuder je pak strašil, da će Hrvati prodati Kastavščinu puk Hrvatsku; po zapovede slavne porečke junte on je puk šuntal da se Kastavska občina razdeli na male občine ke bi pak bile sve gospodarski propale. — Nego za vreme Cudera je bilo va Kastavščini nekoliko poterkanji pak je puk valje spoznal talijansku slepariju a Cuder je moral poč od knda je i prišal samo da je sobom ponesal preklestvo Kastavskog puka. Leta 1886. su Talijani opet provali ako bi mogli na svoju korist smutit puk. Tabeli su njim bile lepa prilika. I to leto šlo njim je za rukom, da su putem nekoliko plaćenih razbojnikih kastavski puk pobunili proti domaćoj hrvatskoj stranke.

Nego ču sa s tem opravili? Spravili su nekoliko tabelari va pružn pak onputa mirna Bosna. Va Kastavščini je opet prišal mir. Leta 1897. uživali smo ta mir. — Leta 1897. provali su Talijani po treći put ako bi Kastavski puk mej sobom povadili, da pak oni svem nam zapovedaju. Poznatega izrođa i izdajicu Krstića zeli su va svoju službu i plaćali su ga i plaćaju ga još i dan danas sa 100 fiorini na mesec, da puk buni, vara i huska proti kastavskoj občini proti našoj stranke. Krstić s talijanskimi beči je opravil da su kod izbora za bečki parlament leta 1897. i 1900. va Bukavcu bili zbirani fiducijari ki su opet za dobru plaću glasovali za Talijana.

Da to postigne Krstić je mesece i mesece pred izbiri puk šuntal i strašil mu s Hrvatskom. Obecaval je lahkovernemu puku sve moguće i nemoguće. Brežanom i Zvončanom šum, Rakavčanom i Brežanom posebnu podeštariju a lahkoverni i za to bečasti ljudi su mu verovali. Nestepano je držal svoje pristaje va spomenute županjah va nekakvoj tržavice va nekakovem strahe.

Mačji harambaše bi znali o pol noći priti va Zvonču, zbuditi župana i podžupana pak valje savzat vede i strašit mu da će ih sada na Hrvati prodati pod Hrvatsku ako se ne zdignu svi proti hrvatskoj stranke. Pomislite malo, ako se nima neuki puk pobunit kad ga se tako straši! Vi morda ne verujete da je tako bilo? Pitajte sami i osvedočite se.

Kod izbiri leta 1900. mogal je Krstić mogli su i Talijani opazit, da se je naš puk va Kastavščine opametil i da se je puno Krstićevih pjdaja od njega odepilo zač su se osvedočili da je on od Talijani plaćal i da bi Talijani hteli samo smutnju i nesložičinu va Kastavščine. Prošli su izbiri. Va Kastavščine je nastalo opet navadno življenje, nastal je opet mir. Krstić ne zalazi već po seleh, zač mu smrdi, a kad mi njega ni nijednoga ki bi narod bunil pak je za to mir. — Ako je dakle ova prošla leta bilo va Kastavščine nemira, ako je bilo krivi svemu tomu su krivi Talijani, ki su Krstića plaćali, da puk buni. Nego i ov put, po vredi put njim je škrovalo a mislimo da će

njim u buduću pasat volja provat još jedanput ta pogibeljnu komediju. Ni Cuderi ni tabelari ni Krstić nisu više kadri da Kastavski puk odvrte od jedino pravedne, poštene i spasonosne hrvatsko-slovenske stranke va Istre. A slavne oblasti neka si to zapameta. Prošla su vremena kad ve je s našim pukom moglo ravnat kako s blagom. Ako se neće va našem puku zagnušt svaku veru va zakon i pravicu neka se smutljivci postupa kako zakou propisuje, pak će bit vavek mir. Amen.

Občina Volosko za našu starinu. Poznato je kako grdo istarski Talijani sve sami framasuni i nezabožiči agitiraju proti temu da se va naših crekvah puku tumači riječ božja va našem hrvatskem jeziku, da se va tem jeziku obavljaju razne molitve i da se va tem jeziku dele sv. sakramenti. Premda Talijani sami akoro nikada ni ne pogledaju va crekvi svejedno bi na silu hteli da iz svih crekvah va Istre stiraju naš lep starinski jezik pak da bude sve latinski al talijanski. Okole Trsta njim je to donekle šlo za rukom. Tamo su Talijani prisilili povere da su slovenski jezik po svem svega stiral iz crekvah. „To je puk tako razjadilo, da su cele vasi odlučile promenit liturgiju to jest pred va unijatsku crekvu, va kojoj se rabi samo naš jezik, i ka je va ostale po svem jednaka rimo-katoličkoj crekve.“

I v Istre bi hteli Talijani da se va nijednoj crekve već ne čuje ni jedna naša beseda. Pred malo vremena putovala je deputacija od porečke junte va Rim, da bi tamo pali svetega oca Papi opravili, da se va sve istarske crekvi uvede latinski a odpravi starinski hrvatski jezik. Nego v Rime nisu nabrže niš opravili zač i sv. otac Papa dobro pozna istarske talijanske icumerce, kem je crekvu i vera deseta briga a politika sve. Da se pak zapreči svaka novotarija va naših crekvah na škodu našega jezika, poslala je i Voloska občina kako i sve naše va Istre na Kardinala Rampollu va Rim protest proti mešanju istarskih Talijani na škodu našega starinskoga jezika va crekvah. Čini se kako da je vrag ušal va naše Talijane. Nikad i nigdere nas ne moru pustit na mire. Nego da ne bi terajuč liscu izterjali vuka —

Costantini i Barzilai. Oba su Talijani — austrijski Talijani. Barzilai je dezertal va Italiju, Costantini je ostal tu. I jedan i drugi bave se politikom i to talijanskom politikom. Oba su tvrdi neprijatelji svega ču je hrvatsko. Oba imaju iste misli i iste težnje. A ipak kolika je razlika mej njimi. Tu razliku čemo mi dokazat jednim samim faktom aliti činom.

Evo ga. Va zadnjem broje našega lista mi smo opisali ku grdu figuru sa igrali va posle sv. Jerolima Alačević, Pjerotić i neki drugi dalmatinski refretariji. Mi smo našim čitateljem prikazali, kako su ti niščeti otehi da va isto vreme služe i Bogu i vragu. Oni su se otehi skrit pod kabanicu talijanskoga kralja, a kada su videli da bi mogli ostati kratkeh rukavi poklonili su se našem Cesaru i to tajno, da Talijani toga ne doznaju. Nego stvar je prišla na vidjelo. Talijani su to doznali i svi kako jedan ustali su proti grdim varalicam. Najlepše se je tu ponesal Barzilai — Barzilai, ki je v auguste mesece najbrže napadnal na nas Hrvate. On je Alačevića i Pjerotića proval da su lupeži i zahiteval je, da se te dve kukavice protjeraju za vavek iz Italije, toliko, više, ča se je za Pjerotića dokazalo da je već bil sve i Hrvat i Srbijan i Austrijak i Talijan, dapače u najnovije vreme pročulo se je, da misli va Rusiju, da tamo živi kako pravi Rus. Barzilai pak, Talijanac, ki bi za svoje — ako i krive — ideje i v oganj skočil, on je tem kukavicom, tem smradnem negenatom dal vritajek i kako pašu ih je stiral od sebe. I pravjo je učinil — va tem je Barzilai učinil ono, ča bi svaki pravi čovek storil na njegovem mestu.

A Costantini? Costantini je kapurion od talijanskoga partida. On ima u službi čovjeka, ki je već bil svačigov. On ima u službi Krstića, ki je leta 1896. do meseca julja bil veliki Hrvat a mesec zatim je postal veliki Talijan dok se na leto dan opet obrnul i postal Hrvat i

inkal od Hrvati da mu daju beči, pak da će za njih delat i pisat. On ima va službe čovjeka, ki je leta 1897. pošiljal okole po Voloskem čoveka da molu za oprošćenje za sve uvrede ke je na njih hital dok je još bil svezan s Talijani, ali sada da će — kako je pisal dru. Stangeru — radit za dobro naroda hrvatskoga. I pokle je videl, da Hrvatom ne dopušta čast ni poštenje, da imaju posla s takovim izdajicom — oni su mu svi zaprili svoja vrata. On pak od dešperije hitil se je mej socialista, a kada je videl, da se sa socialisti ne more delat onako, kako s rukavačkemi mački — hitil se je opet mej Talijane.

I Costantini ima va službe takovega niščeta, čoveka, ki je ono isto leto, kada je postal Talijan pozival sve Hrvate i Slovence Istre, da zamu drvo pak da udru po Talijaneh v Istre.

Alačević i Pjerotić su angjeli napram jednoga Sala, pak ih je Barzilai u ime samega čovečanskoga dostojanstva od sebe čarinal. Ča bi pak ta Barzilai rekak, kada bi saznal, da istarski Talijani a na čelu im E. Costantini drže za paladina i branitelja one misli, ku on drži tako čistu i tako svetu ča bi, govorim, rekak ta Barzilai, kada bi doznal da za obranit tu talijansku ideju Talijani išču pomoći od koga? od jednoga Krstića kem u sam Pjerotić ni ni do kolena? Ča bi Barzilai, ča bi Talijani sudili od Costantina, ki se mora služiti s jednim Krstićem ako će da tri četiri zalupana i propala slavenska kmeta glasuju za talijanskoga zastupnika? Ča bi rekak Barzilai i svi talijanski rođojubi, kad bi znali da on isti Krstić, ki je pred malo vremena pozival istarske Hrvate i Slovence da z drvom lupaju po istarskih Talijane, ča bi rekli, da znaju, da on, ta isti Krstić piše i podpisuje sada članke nadahnute velikom talijanskom idejom? Cavour, Garibaldi, Cairoli s jedne strane, a Krstić i Slovarić s druge. Che ironia! Zač ne živi sada jedan Ginsti, al jedan Parini, ki s korbacem satire ošibal današnje male i nemoćne istarske Talijančie, a la Costantini, Campiteilli i drugi ki išču svoje spastanje va jednom hrvatskem renegate a pozabljaju, da se je cela Italija oslobodila tuje vlasti i ujediniła se prez pomoći hrvatskih renegati. A sada? Nju će spast Costantini, ale to se zna ne prez pomoći Krstića. — Povera patria! povero Cavour! povero Garibaldi! povero Barzilai!

Ako je trebe do kraja, čemo i mi terat Krstić piše va predzadnjoj špuđaćere, da je g. c. k. kuznijler Dr. Perisic njegovu vest pod rubrikom „generalni štab regimenta nebojse“ — uzeo sasna ozbiljno itd. Mi se uprav čudimo! Kako more jedan čovek a la Krstić dozmat uredovne tajne c. k. kotarskog suda? Koji mu ih probuje? — Koji drugi ako ne poznati Kolonelo? Nego kada se toliko jaše na onem ča se je dogodilo zvan ureda i u privatnem življenju pojedineh činovnikih i kad se ti činovnikih za te tričarije pozivlju na odgovornost samo za to zač jedan Krstić proti njim piše iznet čemo i mi ovde jednu:

Na Telovu 1901. bili su na procesiji na Voloskem razni činovnikih mej njimi i nekoji od suda. Med ovimi bil je i gosp. Wonschina. Kad je muzika, ka je pred baldakinom igrala, zasvirala jednu hrvatsku marču (Oj ti vilo Velebita) Ugo Wonschina ki je zdrugetim impjegati bil valje za baldakinom, ni mogal čut hrvatske marči pak se je obrnul nekem svojem pajdašom i rekak je ova besedi:

„Anche Dio xe diventà Croato; Questo xe una provocazion!“

Na jednoj telovskoj procesiji red onakove besedi je zlo, a još veče je zlo ako te besedi reče jedan c. k. impjegat, ki na procesije zastupa oblast. Mi smo sve to do sada znali ale smo mučali za ne naškodit nijednemu. Nego kada vidimo da čovek kega smo do sada vavek branili, tako grdo proti nam postupa i još Krstića hucka proti našem ljudem onputa ne moremo ni mi mučat. U obće pak od sada napro ne čemo imat već nikakovega obzira nego čemo sve ča nam je poznato i ča sprotu doznamo donášat na svetlo božje.

Šimo Pjerotić. Ta delija, rođeni Dalmatinac, navali je, kako je poznato sega leta na lupežki način na zavod sv. Jerolima v Rime. Kad je to Krstić doznal pisal je va svojoj špuđaćere ča je Pjerotić veli poštenjak, upravo dikta Dalmacije. — Tako je pisal Krstić. Mi smo već onputa znali ki je i ča je Pjerotić, ale da i nismo znali kakov je, nam bi bilo dosti, da nam ga Krstić pohvali i već bimo bili znali kakova figura od čoveka mora to bit. Va istinu pak nam bi bilo dosti da spomenemo ono ča je „Piccolo“ pisal proti Pjerotiću. Nego kako da to ni dosti, „Redarstveni vjestnik“ kega štampuje dalmatinski gveran, piše va broje od 12. decembra 1901. da je od drž. odvjetništva u Zadru bila va junije 1901. protiv njemu prikazana obtužnica radi sločina gvojbjenja ili estorsione (ki galantom je tvoj pajdaš — Salo!) I jer se nezna kada ta Pjerotić biva (va Italiju je frknil!) pozivlju se sve crekve i kraljevskie oblasti, da obave potrebna istraživanja, da se Pjerotić pronajde, pak da ga čapaju i predaju va prvimi sadarskega suda.

Nego takovi su vam svi fraštamondi prez arta i parta — svi oni vagabundi ki bi otehi, da živa na tujih spalah, s jednum besedum svi oni, ki već od samega disperaciona ne znaju ča storit, dok se najzda ne obese za vrat kakovoj babetine, ka njim mora kupovat čak mudandi i stemanji.

Teatar u Opafiji. Supčova opereta „U penzionatu“ privukla je prošle subote svu silu svieta u kazalište. Pjevalo se i predstavljalo upravo uzorno i može se reći da je osoblje angažovano za ovu sezonu mnogo bolje od lanjskoga. Stvar je u rukama našega znanca poznatog ravnatelja gospodina Mondheima — a to dostaje onome, koji zna kakav je umjetnik g. Mondheim. — U prošlu nedelju započelo je gostovanje gđe. Mete Illing-Merzbach, koja je članom Lesingsteatra u Berlinu. Glumila je Magdu u Sudermannovoj drami „Zavičaj“. Prekjučer u utorak prikazala nam se kao Klara u „Vlastitiku talionica“ igri franceskoga pisca Georga Ohmeta. U jednoj i drugoj ulogi pokazala se umjetnicom prvoga reda, ali prva, „Magda“ naime pružala joj je više prilike da razvije svoje umjetničke vrline, što nije ni čudo, ako se ume u obzir, da je Ohnet tek romanopisac drugoga reda, dočim je Sudermann i kao romanopisac i kao pisac drama umjetnik velikoga glasa.

Iz Lovrana. Gospodja Fr. Lenac darovala je „za dobru ruku“ družbi i k. Domaći jedan naš kapetan skupio u Trstu 10 k. živili darovatelji! Novac je izručen tamošnjem podružnici.

† Franica Orič rođ. Zamora. Iz Cresa nam pišu da je 3. t. m. posle duge i teške bolesti ondje preminula gosp. Franica Orič rođ. Zamora iz St. Jose (Kostarika) u 41 godini dobe svoje. Vječni joj pokoj!

Ples čitaonica „Stratimstva“ na Voloskom. Sinoć bil je ples naše čitaonica na Voloskom. Premda nije na taj ples došao ni jedan izvanjski gost ipak je ples u svakom pogledu liepo izpao.

Ča je novega po sveto?

Austrija. Dne 1. februara t. g. dovršio je proračunski odbor svoje poslovanje za visoke škole. Stavka za česku tehniku u Brnu u Moravskoj je primljena sa 25 proti 12 glasova. Talijanski zastupnik iz Tirola Malfatti zanovetao je opet ob otvorenju talijanske univerze u Trstu. Hrvatski zastupnik iz Dalmacije Vuković predlaže, da se ustanovi čim prije stolica za hrvatski jezik na univerzi u Beču i da se u Austriji pripozna valjanost izpita položenih od istarskih i dalmatinskih djaka na univerzi u Zagrebu. Ovaj predlog je primljen.

Započela je jurve i razprava o srednjih školah. Njemački zastupnik grof Stürgah predlaže, da se u Celju uništi sasvim slovenska gimnazija, a u Mariboru pako da se otvori samostalna slovenska niža gimnazija, Vrte se i opet tu talijanski kapurioni Rizzi i Malfatti radi hrvatske gimnazije u Pasinu. Oni zahtjevaju, da se ova gimnazija uništi, jer da se je otvorenjem ista počino smrtni grijeh na toboku talijanskom

tielu ove sirotice Istre ili u najgorem slučaju da se ju premjesti kamoo drugamo, recimo u Kastav. — Oni moljaka i lievo i desno, da se ih pomogne, da se s njima glasnije proti toj našoj gimnaziji, — de oni su tako daleko došli, da su obratili njihove griješne molitve i prama našoj braći Poljakkom. Bezobraznost najveća!

Prekjučer dne 4. t. m. započeo je opet svoje djelovanje državni sabor u Beču. Trajati će par dana pa će usliediti opet odgoda do 13. t. m. Od toga dneva dalje biti će valjda nešto življe u saboru.

Rusija. Va tem velem slavenskem cesarstvu pripravljaju se tekom ovega leta vele svečanosti. Va ovo vreme će pohoditi ruskega cesara naš priestolonasljednik nadvojvoda Franz Ferdinand d'Este ki će da se cara Nikolii II. osobno zahvali na časti ruskega generala, ku je čast doblil ovih dan od samega ruskega cara, zatim nemački kralj Vilim II. i predsjednik francuzke republike Loubet. — Osobito pohodu našega prestolonasljednika podava se velika važnost U istinu pak neima sumnje, da će se time još više učvrstiti prijateljstvo naše cesarske kuće s dvorom Nikolaja II.

Afrika. Buri liepo napreduju, a Englezi šalju opet nove bataljone vojnika u Transval i pitaju novac. Nizozemska vlada je intervenirala za mir i reč bi da će uspjeti jer je Englezom ova vojna u velike dozlogrdila. Beše im doma bit!

Za družbu sv. Cirila i Metoda za Istru primili smo u ime dobre ruke z Iko k 840 a darovali su gg. Ivan Vidović, Anton Čech, Štiglic, Anton Grizilo, Antonija Priskić, Ivan Mohović, Dragutin Bačić, Marušić po 1 k, Antonija Markulin 40 h.

Pjevači u Sovinjaku sakupili su za družbu k 5. U Munah sakupilo se u veselom društvu k 5 a darovali su g. učitelj i njegova gospodja, Grgo Zadković br. 66, Martin Učič 59, Josip Valetić br. 75 svaki po 1 kruna.

Nadalje sakupilo se za našu družbu prigodom vjenčanja Ivana Srdoč Juretov Srdoč 18 dne 13. [11. 1901. na predlog Mata-Srdoč među svati k 866. Živili! Gosposjica Antonijeta Bačić daruje 1 k za dobljenu okladu. Josip Valetić iz M. Muna daruje 1 k. — Blagajnik podružnice na Vepriću primio za družbu dobru ruku od gg. Bačić Ivan pom. kap. k 2, a po 1 krunu darovao Bačić Ivan mašinist, Bačić Vladimir, Bačić Stipan, Peršić Ivan stolar i gđj. Letović Marija. Na imendan Vinka Grgurina u Jusičih u društvu prijatelja sabralo se k 350. — Prigodom vjenčanja Vinka Šepić u Permau-Puži sa Milkom Stanić u kući Ivana Vlah Vidić-Trinajstić k 5.

Nadalje g. Zambelli 1 k a g. A. Rajčić 20 fl. obojica, da se riješe nesnosnog "kibica" kod taroka. Gđja Serafina Štiglic sakupila je a tu svrhu 4 krunu među nekim prijateljicama naše Družbe. Bog ju poživio!

Za djačko pripomoćno društvo u Pazinu primili smo k 760 darovanih od Mata Brnić na predlog g. J. B. u Silu.

Dobra ruka

siromašne Boljunšćine družbi sv. Cirila i Metoda za Istru.

Iz Boljuna: g. Vidošić Josip i Matilde 3 k, g. Buretić Jakov obć. glavar 2 k, g. Šupljina Ivan 1 k 60 h.

Po 1 krunu darovao gg.: Ilišić Toma obć. savjetnik, Glavić Anton, Rogović Anton obć. zastupnik, Matičić Frane župnik, Sušter ud. Ivana, Martić Frane ml, Buretić Ivan, Buretić Izidor, Kontuš Frane ml, Seštan Josip, Ilišić Jakov, Martić Frane st., Pataj Ivan p. Frana, Kurelić Ivan p. Antona, Kontuš Frane st., Francetić Jakov, Slovenac Ž., Slovenac B., Slovenac A., Slovenac K., Mandić Ivan i Slovenac H. Nadalje g. Rušan Anton utjerao za 2 jaja 72 h. Po 40 h darovao gg.: N. N., Lukinčić Anton, Feranda Ivan, Mandić Andjeo, Križman Frane, Buretić Marija st., Čohilj Anton, Tončinić Anton.

Po 20 h darovao gg.: N. N., Čohilj Benigar Josip, Vlačić Frane od Mata, Buretić Frane, Tončinić Pavao, Pikulić Frane pok. Šima, Martić Mate st., Vidošić Milovan, Vlačić Anton od Mata, Mandić Frane ml, Buretić Zora, Buretić Marija st., Buretić Milica, Čohilj Anton pok. Mata, Tončinić Anton kolar, Peruč Josip od Mata, Vidošić Josip utjerao među Slovenci za kuharu repu 1 k 26 h.

Iz Sušnjevice: gg. Belulović Mate 1 k Jager Matilde 1 k, Belulović Frane obć. župan 40 h, Škrobe Toma 40 h, Škrobe Anton čestrad 40 h, Vodopija Martin 40 h, Cvečić Rade Toma 50 h, Cvečić Rade Anton 50 helera.

Iz Vranje po 1 k gg.: Martičko Fr. župnik, Pikulić Anton od Frana, Pikulić Frane, Baričević Vinko, Baričević Mate Vink, ov Baričević Kliment, Belasić Andjeo obć. savjetnik, Ribarić Martin obć. zastupnik, Škrlij Ivan, Zrinščak Ivan Jurjev; gg.: Zrinščak Juraj 20 h, Krajač Frane 20 h, Belasić Ivan od Petra 20 h, Ulianić Anton, obć. savjetnik Borut 1 k, Ofčarić Ivan Angastinov 1 k, Belašić Hrvatić Miho Brest 1 k, Brenčela Andre Gradinje 1 k, Brajuha Anton obć. zastupnik 1 k, Lovrinović Anton 20 h, Runko Ivan pok. Jakova 40 h, Runko Sulić Ivan od Antona 20 h, Gržić Ivan obć. zastupnik Letaj 1 k, Lencović Frane pok. Ivana 42 h, Pravalja Juraj od Mata 20 h, Krbavac Frane Paz 20 h, Gržić Ivan obć. savjetnik Posert 1 k, Pulić Milka Posert 1 k, Buretić Josip družbin učenic Pula 60 h, Čelić Marko Krbune 60 h, Baf Blaž Lupoglava 1 k, Stefanutti Frane župnik Paz 1 k, Villa Villibaldo Letaj 1 k, Rašpar Josip od Jurja 1 k, Maurović Ivan p. Ivana 20 h i Maurović Frane od Frana 20 h. — Ukupno 69 kruna i 40 h.

Iz Baderne u ime "dobre ruke" sabrao g. Ante Iskra učitelj u Baderni k 3350, koja svota uložena je u tamošnje "Badersko društvo za štednju i zajmove".

Darovali gg. Ante Iskra k 3, Adolf Vilić trgovac, Josip Lilek um. župnik, Radovan Petar, Radovan Tomo, T. M. po k 2 Gorec Fran župnik, Marok Josip župeupr. u Sv. Ivanu od Sterne, Pastorić Stipe, Bratović Grgo, Štifanić Martin Tončić, Štifanić Martin Danac, Rakovac Mate, Štifanić Ive p. Šime, Štifanić Anton p. Grgo, Bratović Marko, Antolović Blaž, Rakovac Božo, T. J. Sergio Anton, Radoš Marko po k 1. Štifanić Ive p. Martina k 120, Štifanić Šime p. Martina 1 k 10, Čelić Josip od Martina 50 h, Štifanić Šime p. Grgo, Štifanić Šime od Ive, Banko Ivan p. Ivana, Gobić Josip, Štifanić Ive od Šime po 40 h, Radetić Miho Milohanović Šime, Štifanić Anton p. Šime po 20 h, Milohanović Tome od Tome 10 helera.

Mužkoj podružnici sv. Cirila i Metoda u Kastvu bijaše dne 7. jenara t. g. predano od g. Širola Antona Braas iz Brusci k 2. u ime dobre ruke za družbu. Istog dana sabralo se članarine k 940.

Dječak

marljiv i liepoga ponašanja, koji je svršio pučku školu s dobrim uspjehom prima se u tiskaru **V. Tomićić i dr.**, Opatija.

O g l a s.

kojim dsjemo do znanja štovanom občinstvu širom Istre, kao svim rodoljubom, da je u Mošćenih otvorena nova gostionica

"Velebit"

koja je providjena dobrim domaćim vinom i jelom kao i sobama za spavanje uz vrlo umjerene cijene.

Ako bi tko želio i ljetno stanovanje, to se najtoplije preporučamo slavnomu občinstvu.

Vlastnice gostione "Velebit"

Grand Hôtel

u Opatiji

preporuča se p. n. občinstvu osim krasnim sobama i izvrstnom kuhinjom takodjer i liepo uredjenom

Kavanom

u kojoj će se uz dobru kavu naći i liep izbor novina u raznim jezicima medju kojima ima do

pet hrvatskih.

Osobitim štovanjem
V. Zehentner.

August Halauska, slikar.

Opatija br. 267.

Preporuča se slavnomu občinstvu za bojadisanje soba, dekoracije, bojadisanje drva i sve što spada u njegov zanat.

Solidna izradba. — Umjerene cijene.

Ljekarna D. Accurti

na Rieci,

Corsia Deak, (tik kolodvora)

preporuča svoje medicinske specialitete: **Željezovito-Kina-Vino**, vrlo ugodna okusa, izvrstno sredstvo proti slabokrvnosti, živčanim bolestim, lošoj probavi, te u rekonalcescentnom stanju i za svih bolestih.

Najfinije bakalarkovo ulje

čisto, te sa željezom i jodijem, direktan uzor iz Bremena iz znamenite i svjetske tvornice: Lohsen. Ovo čuvano ulje rabi se na velikim uspjehom proti: smiči, skrofuli, rakitici, plućnom kataru, kašlju i kožnom osipu.

Isvadina Salsaparilje Konduras, izvrstno sredstvo za čišćenje krvi osobito i za tajnih bolesti.

"Califago", Jedino i najbolje sredstvo, kojim se sigurno dudu odstranili kuruva oka.

Kruva kapljice, Nenaškriljeno sredstvo za sve želudčane bolesti.

Poziv.

Pozivlju se ovim članovi Kotarske gošpodarske Zadrage Opatija, da dogju na glavnu skupštinu, koja će se obdržavati u Berseču, nedelju dne 16. februara t. g. u 9 sati u jutro.

Dnevni red:

- 1) Pozdrav predsjednika,
- 2) Izvješće o radu god. 1901.
- 3) Izvješće blagajnika,
- 4) Možebitni predlozi.

Volosko, 20. jenara 1902.

V. Tomićić
predsjednik.

Slavnomu občinstvu, osobito kućevlastnikom i gradjevnim poduzetnikom

preporuča se

Volosko br. 74. Vis-a-vis
"Vile Smičić".

Jure Hegediš,
slikar.

Krojačka radiona!

Podpisani stavljaju sl. p. n. občinstvu do znanja, da su otvorili svoju novu radionu svakovrstnih

pomodnih gospodskih odieala

Naručbe izvršujemo solidno, brzo i uz veoma umjerene cijene, te se time al. p. n. občinstvu koli mjesta toli i okolice najtoplije preporučujemo za što više naručba uz geslo

"Svoj k svomu"

sa veleštovanjem

Špan & Pečnik
državna cesta, Vila Ježica
Opatija.

Siegfried Tesolini

Volosko 25.

Prima namještaje za električne svjetiljke i zvončice. Drži takodjer u skladištu sve za siljne radnje potrebite sprave i to uz najniže cijene.

Posujilnica u Voloskom

registrana zadruga na ograničeno jamčenje.

Prima novac na štednju od svakoga, te plaća od istoga 4 1/2% kamata, čisto bez ikakvog odbitka. Rentni porez na uložke plaća posujilnica sama. **Vraća na štednju uložene iznose bez odповјedi**, pridržaje si ipak u osobitih slučajevih, pravo otkaza u smislu § 8 družbenoga statuta.

Zajmove (posude) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku ili na mjernice i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati: svaki dan izim nedelje i blagdana od 9—12 sati pp. i od 3—6 sati poslie podne; u nedelju i blagdane od 9—12 pp.

Družstvena pisarna i blagajna nalazi se za sada u odvjetničkoj pisarni **Dra. Jančića u Voloskom.**

Pobliže informacije dobivaju se u pisarni **Dra. K. Janežića i Dra. A. Stangera u Voloskom.**

Novčani promet u god. 1900 iznašao je **K 979.634.64.** — **Garancija** iznašala je **K 108.963.** — **Uloženo** je bilo u posujilnici god. 1900 **K 427.834.33.**

Ravnateljstvo.